

- b. Staten og de Institutioner, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finansloven, dog kun for de Indtægter, der ikke hidrøre fra Landejendomme, Skove, Tiender, Jordstyk, Arvefæstegifter eller Fabrikdrift. I den Staten derefter paahvilende personlige Kommuneskat affortes de Fordele, vedkommende Kommune gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag har oppebaaret paa Grund af den hidtidige Skattefrihed for Statens Ejendomme.
- c. Kirker, der eje sig selv.
- d. Nationalbanken i det Omfang, dens Øktroi hjemler.
- e. Spare- og Laanekasser, som virke i Henhold til de i Lov Nr. 64 af 28de Maj 1880 om Spare- og Laanekasser indeholdte Bestemmelser, dog med Undtagelse af de i Lovens § 11 nævnte.

Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa saadanne velgørende Stiftelser og Foreninger, hvis Formaal er almindelig Understøttelse af trængende, eller som have et lignende Formaal, Frihed for at svare personlig Kommuneskat.

V. Skatteligning.

§ 16.

For hver Kommune uden for Kjøbenhavn tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amtsraadet, og Kommunalbestyrelserne for Kjøbstæderne og Handelspladserne gøre paa samme Maade Indstilling til Sundenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Amtets Landkommuner af Amtsraadet og for Kjøbstæderne og Handelspladserne af Sundenrigsministeren. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afvigelse fra den almindelige Skattevedtægt.

Indkomsten udfindes efter Reglerne i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten §§ 4—7. I Vedtægten kan fastsættes, at Skatteindtægten udfindes ved til den saaledes fundne Indkomst at lægge: indtil 65 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter; indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom — derunder Fabrikvirksomhed —; indtil 30 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 20 pCt., for saa vidt den er pensionsberettiget Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skattehaver kan efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Binding i det sidste Aar, særligt heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 35 og indtil 65 pCt., samt at Indkomster paa 600 Kr. og derunder kunne nedsættes efter Ligningsmyndighedens fri Skøn, dog ingen Sinde saaledes, at Skattehøvelsen helt bortfalder. Den ifølge disse Regler udfundne Skatteindtægt bestattes i lige Forhold.

Enhver Skattehaver har Ret til Selvangivelse saavel af hele sin Nettoindtægt samlet som af Nettoindtægten af de forskellige Kilder, hvoraf den er runden. Ligningsmyndigheden kan ikke forlæste saadan Selvangivelse uden efter at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse.